

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 8Csp/125/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8617203896
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Calko
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2018:8617203896.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd S V I D N Í K, sudca JUDr. Michal CALKO, v právnej veci žalobkyne T. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX, XXX XX Y., právne zastúpená JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanej Všeobecná úverová banka, a.s. skrátený názov VÚB, a.s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, o primerané finančné zadostučinenie v sume 500,00 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 500,00 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Priznáva žalobkyni voči žalovanej strane náhradu trov konania v rozsahu 100 % na účet právneho zástupcu, o výške ktorých súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.
- III. Žalovaná strana je povinná zaplatiť súdny poplatok zo žaloby v sume 30,00 eura na účet Okresného súdu Svidník, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku platobným predpisom.

odôvodnenie:

1) Žalobkyňa sa podaným žalobným návrhom domáhala voči žalovanej strane zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia sume 500,00 eur s príslušenstvom, ktorý odôvodnila tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 5C/393/2013 o zdržanie sa výkonu záložného práva bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky voči žalovanej úspešná, rozsudkom Okresného súdu Svidník z 1.4.2016 sp. zn. 5C/393/2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov zo dňa 26.1.2017 sp. zn. 7Co 130/2016, ktoré sa stali právoplatnými 21.3.2017. Žalobný návrh ďalej odôvodnila tým, že v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol: súd dospel k záveru, že strata rodinného obydlija žalobcov môže vážne ohroziť nielen ich práva ako spotrebiteľov, ale aj uviesť ich rodinu do veľmi nepriaznivej situácie. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Súdneho dvora vo veci C-34/13 zo dňa 10.9.2014 z ktorého súdu vyberá: pokiaľ ide o primeranú povahu sankcie, osobitnú pozornosť treba venovať okolnosti, že majetok dotknutý konaním o mimosúdnom výkone záložného práva, o ktorý ide vo veci samej, je nehnuteľnosť určená na bývanie spotrebiteľa a jeho rodiny. Strata rodinného obydlija totiž môže vážne ohroziť nielen práva spotrebiteľa (rozsudok Azis, EU: C:2013:164, bod 61), ale aj uviesť rodinu dotknutého spotrebiteľa do osobitne citlivej

-2-

8Csp/125/2017

situácie (pozri v tomto zmysle Uznesenie predsedu Súdneho dvora vo veci Sanches Morcillo Abril García, EU:C:2014:1388, bod 11). V tejto súvislosti Európsky súd pre ľudské práva rozhodol, že strata bývania je jedným z najvážnejších zásahov do práva na rešpektovanie obydlija a každý, komu takýto vážny zásah hrozí musí mať v podstate možnosť predložiť primeranosť takého opatrenia na súdne preskúmanie (pozri rozsudky ESLP McCann v. Spojené kráľovstvo č. 19009/04, § 50, ESLP 2008 a Rousk v. Švédsko č. 27183/04, § 137). V práve únie predstavuje právo na obydlie základné právo

zaručené článkom 7 Charty, ktoré musí vnútroštátny súd zohľadniť pri vykonávaní Smernice 93/13. Konkrétne pokiaľ ide o dôsledky, ktoré pre spotrebiteľa a jeho rodinu spôsobuje vystaňovanie z obydliá predstavujúceho ich hlavné bydlisko. Súdný dvor už zdôraznil dôležitosť toho, aby príslušný vnútroštátny súd disponoval predbežnými opatreniami umožňujúcimi prerušenie, prípadne zmarenie protiprávneho konania o výkone rozhodnutia týkajúceho sa nehnuteľnosti zaťaženej hypotékou v prípade, keď je prijatie takýchto opatrení potrebné na zabezpečenie efektivity ochrany zaručenej smernicou 93/13 (pozri v tomto zmysle rozsudok Aziz, EU:C:2013:164m bod 59). V prejednávanej veci možnosť príslušného vnútroštátneho súdu prijať predbežné opatrenie, ako je uvedené v bode 60 tohto rozsudku, môže zjavne predstavovať primeraný a účinný prostriedok na zabránenie uplatňovaniu nekalých podmienok, čo musí overiť vnútroštátny súd. Súd taktiež poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Co 102/2013 zo dňa 17.7.2013, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co 100/2014-106 zo dňa 26.6.2014 a rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14Cob/246/2012 zo dňa 26.9.2013. Z uvedených dôvodov súd žalobe vyhovel. Rozsudok Okresného súdu Svidník 5C/393/2013 zo dňa 1.4.2016 bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov sp.zn. 7Co/130/2016 z 26.1.2017. Žalobca žalobný návrh ďalej odôvodnila ustanovením § 3 ods. 5 - spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, ma právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá, § 4 ods. 2 písm. b/ - predávajúci nesmie upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3, zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Žalobkyňa ako spotrebiteľka si uplatňuje satisfakciu za porušenie spotrebiteľských práv pretože svoje práva musela brániť v pôvodnom konaní. Primerané finančné zadosťučinenie ma mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň ma mať aj funkciu relutárnu. Nakoľko žalobkyňa ako spotrebiteľka voči žalovanému ako dodávateľovi úspešne domáhala svojich spotrebiteľských práv vzniklo jej právo na primerané finančné zadosťučinenie, ktoré požaduje vo výške 500,00 eura. Žalobnému návrhu navrhol vyhovieť.

2) Žalovaná strana nepripojila sa k žalobnému návrhu.

3) Podľa § 180 CSP boli splnené podmienky, aby súd otvoril pojednávanie, pojednával a rozhodol v neprítomnosti strán sporu, žalobkyňa bola v konaní zastúpená advokátom, zotrvala na podanej žalobe a jej dôvodoch. Žalovaná strana neúčast ospravedlnila, pojednávanie nežiadala odročit', vo veci podala písomné vyjadrenie, žalobný návrh navrhla zamietnuť.

4) Súd vo veci prihliadol na obsah spisu, listinné dôkazy a zistil tento skutkový stav :

5) Rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 1.4.2016 sp. zn. 5C/393/2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov zo dňa 26.1.2017 sp. zn. 7Co/130/2016-164 ktoré sa stali právoplatnými 21.3.2017. Žalovanej strane bol uložená povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva predmetom ktorého sú nehnuteľnosti zapísané na LV č. 2084 k.ú. Stropkov - pozemok parcela č. 1729/2 - výmera 504 m2 a pozemok parcela č. 1729/3 - výmera 276 m2, druh pozemku zastavané plochy a nádvoría, stavba - rodinný dom sup. číslo 146 na parcele č. 1729/3 vrátane všetkých súčasti a príslušenstva, vklad povolený Správou katastra Stropkov pod sp. zn. V-431/2001, predajom vo verejnej dražbe, priamym predajom alebo odkúpením do svojho výhradného vlastníctva. Z odôvodnenia rozsudku prvej inštancie vyplýva strana 5: ....súd dospel k záveru že strata rodinného obydliá žalobcov môže vážne ohroziť nielen ich práva ako spotrebiteľov, ale aj uviesť ich rodinu do veľmi nepriaznivej situácie. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Súdneho dvora vo veci C-34/13 zo dňa 10.9.2014 z ktorého súdu vyberá: pokiaľ ide o primeranú povahu sankcie, osobitnú pozornosť treba

-3-

8Csp/125/2017

venovať okolnosti, že majetok dotknutý konaním o mimosúdnom výkone záložného práva, o ktorý ide vo veci samej, je nehnuteľnosť určená na bývanie spotrebiteľa a jeho rodiny. Strata rodinného obydliá totiž môže vážne ohroziť nielen práva spotrebiteľa (rozsudok Azis, EU: C:2013:164, bod 61), ale aj uviesť rodinu dotknutého spotrebiteľa do osobitne citlivej situácie (pozri v tomto zmysle Uznesenie predsedu Súdneho dvora vo veci Sánchez Morcillo a Abril García, EU:C:2014:1388, bod 11). V tejto súvislosti Európsky súd pre ľudské práva rozhodol, že strata bývania je jedným z najvážnejších zásahov do práva na rešpektovanie obydliá a každý, komu takýto vážny zásah hrozí musí mať v podstate možnosť predložiť primeranosť takého opatrenia na súdne preskúmanie (pozri rozsudky ESLP McCann v. Spojené kráľovstvo č. 19009/04, § 50, ESLP 2008 a Rousk v. Švédsko č. 27183/04, § 137). V práve únie

predstavuje právo na obydlie základné právo zaručené článkom 7 Charty, ktoré musí vnútroštátny súd zohľadniť pri vykonávaní Smernice 93/13. Konkrétne pokiaľ ide o dôsledky, ktoré pre spotrebiteľa a jeho rodinu spôsobuje vystaňovanie z obydliá predstavujúceho ich hlavné bydlisko. Súdny dvor už zdôraznil dôležitosť toho, aby príslušný vnútroštátny súd disponoval predbežnými opatreniami umožňujúcimi prerušenie, prípadne zmarenie protiprávneho konania o výkone rozhodnutia týkajúceho sa nehnuteľnosti zaťaženej hypotékou v prípade, keď je prijatie takýchto opatrení potrebné na zabezpečenie efektivity ochrany zaručenej smernicou 93/13 (pozri v tomto zmysle rozsudok Asis, EU:C:2013:164m bod 59). V prejednávanej veci možnosť príslušného vnútroštátneho súdu prijať predbežné opatrenie, ako je uvedené v bode 60 tohto rozsudku, môže zjavne predstavovať primeraný a účinný prostriedok na zabránenie uplatňovaniu nekalých podmienok, čo musí overiť vnútroštátny súd. Súd taktiež poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Co 102/2013 zo dňa 17.7.2013, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co 100/2014-106 zo dňa 26.6.2014 a rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14Cob/246/2012 zo dňa 26.9.2013, z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu vyplýva bod 15 ... v prejednávanej veci dochádza ku konfliktu dvoch práv a to práva žalovaného v prvom rade požadovať o žalobcov ako dlžníkov splnenie dlhu s právom žalobcov na obydlie. Je preto povinnosťou súdov tento konflikt práv vyriešiť. Pre jeho vyriešenie je nevyhnutné posúdenie primeranosti výkonu záložného práva, bod 17 - výkon záložného práva ako každý iný výkon záložného práva musí byť v súlade so zásadou dobrých mravov uplatňovanou v spoločnosti. Platí totiž ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi, bod 20 piata a šiesta veta - dlh žalobcov je takmer päťnásobne nižší než žalovaným v 1.rade stanovená hodnota nehnuteľnosti, ktoré majú byť predmetom výkonu záložného práva. Takýto zjavný nepomer medzi hodnotou dlhu a hodnotou nehnuteľnosti slúžiacich na bývanie žalobcom a ich rodine je neprimeraný a teda neumožňujúci žalovanému v 1.rade realizáciu výkonu záložného práva.

6) Žalovaná strana podala vyjadrenie v ktorom okrem iného poukázala na zákonné predpoklady vzniku práva na primerané finančné zadostučinenie, ďalej, že možnosť výkonu záložného práva prostredníctvom dobrovoľnej dražby záložným veriteľom vyplýva priamo z § 151j Občianskeho zákonníka, teda inštitút záložného práva, rovnako aj inštitút dobrovoľných dražieb sú v plnom súlade so slovenským právnym poriadkom, žalobný návrh navrhla zamietnuť.

7) V konaní pred súdom žalobca zotrval na podanom žalobnom návrhu a jeho dôvodoch, žalovaná strana neúčast' ospravedlnila, zotrvala na svojom písomnom vyjadrení, žalobný návrh navrhla zamietnuť.

8) Zistený stav súd právne uzatvára:

9) Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne

-4-

8Csp/125/2017

záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá (3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1990/372/>> o priestupkoch v znení neskorších predpisov).

10) Súd prvej inštancie s prihliadnutím na obsah spisu, listinné dôkazy, rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku. Žalobnému návrhu vyhovel nakoľko bolo preukázané, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 5C/393/2013-116 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/130/2016-164 zo dňa 26.1.2017 žalovanej strane bola uložená povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva predmetom ktorého sú nehnuteľnosti zapísané na LV č. 2084 katastrálneho územiaXX).v - pozemok parcela č. 1729/2 - výmera 504 m2 a pozemok parcela č. 1729/3 - výmera 276

m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoría, stavba rodinný dom súpisné číslo P. vrátane všetkých súčasti a príslušenstva, vklad povolený Správou katastra Stropkov pod sp. zn. V 431/2001, predajom na verejnej držbe, priamym predajom alebo odkúpením do svojho výhradného vlastníctva, ďalej z odôvodnenia rozsudku prvej inštancie vyplýva strana 5: ....súd dospel k záveru že strata rodinného obydliá žalobcov môže vážne ohroziť nielen ich práva ako spotrebiteľov, ale aj uviesť ich rodinu do veľmi nepriaznivej situácie. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Súdneho dvora vo veci C-34/13 zo dňa 10.9.2014 z ktorého súdu vyberá: pokiaľ ide o primeranú povahu sankcie, osobitnú pozornosť treba venovať okolnosti, že majetok dotknutý konaním o mimosúdnom výkone záložného práva, o ktorý ide vo veci samej, je nehnuteľnosť určená na bývanie spotrebiteľa a jeho rodiny. Strata rodinného obydliá totiž môže vážne ohroziť nielen práva spotrebiteľa (rozsudok Aziy, EU: C:2013:164, bod 61), ale aj uviesť rodinu dotknutého spotrebiteľa do osobitne citlivej situácie (pozri v tomto zmysle Uznesenie predsedu Súdneho dvora vo veci Sanches Morcillo Abril García, EU:C:2014:1388, bod 11). V tejto súvislosti Európsky súd pre ľudské práva rozhodol, že strata bývania je jedným z najvážnejších zásahov do práva na rešpektovanie obydliá a každý, komu takýto vážny zásah hrozí musí mať v podstate možnosť predložiť primeranosť takého opatrenia na súdne preskúmanie (pozri rozsudky ESLP McCanna v. Spojené kráľovstvo č. 19009/04, § 50, ESLP 2008 a Rousk v. Švédsko č. 27183/04, § 137). V práve únie predstavuje právo na obydlie základné právo zaručené článkom 7 Charty, ktoré musí vnútroštátny súd zohľadniť pri vykonávaní Smernice 93/13. Konkrétne pokiaľ ide o dôsledky, ktoré pre spotrebiteľa a jeho rodinu spôsobuje vysťahovanie z obydliá predstavujúceho ich hlavné bydlisko. Súdny dvor už zdôraznil dôležitosť toho, aby príslušný vnútroštátny súd disponoval predbežnými opatreniami umožňujúcimi prerušenie, prípadne zmarenie protiprávneho konania o výkone rozhodnutia týkajúceho sa nehnuteľnosti zaťaženej hypotékou v prípade, keď je prijatie takýchto opatrení potrebné na zabezpečenie efektivity ochrany zaručenej smernicou 93/13 (pozri v tomto zmysle rozsudok Asis, EU:C:2013:164m bod 59). V prejednávanej veci možnosť príslušného vnútroštátneho súdu prijať predbežné opatrenie, ako je uvedené v bode 60 tohto rozsudku, môže zjavne predstavovať primeraný a účinný prostriedok na zabránenie uplatňovaniu nekalých podmienok, čo musí overiť vnútroštátny súd. Súd taktiež poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Co 102/2013 zo dňa 17.7.2013, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co 100/2014-106 zo dňa 26.6.2014 a rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14Cob/246/2012 zo dňa 26.9.2013, z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu vyplýva bod 15 ... v prejednávanej veci dochádza ku konfliktu dvoch práv a to práva žalovaného v prvom rade požadovať o žalobcov ako dlžníkov splnenie dlhu s právom žalobcov na obydlie. Je preto povinnosťou súdov tento konflikt práv vyriešiť. Pre jeho vyriešenie je nevyhnutné posúdenie primeranosti výkonu záložného práva, bod 17 - výkon záložného práva ako každý iný výkon záložného práva musí byť v súlade so zásadou dobrých mravov uplatňovanou v spoločnosti. Platí totiž ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi, bod 20 piata a šiesta veta - dlh žalobcov je takmer päťnásobne nižší než žalovaným v 1.rade stanovená hodnota nehnuteľnosti, ktoré majú byť predmetom výkonu záložného práva. Takýto zjavný nepomer medzi hodnotou dlhu a hodnotou nehnuteľnosti slúžiacich na bývanie žalobcom a ich rodine je neprimeraný

-5-

8Csp/125/2017

a teda neumožňujúci žalovanému v 1.rade realizáciu výkonu záložného práva, teda žalobkyňa sa oprávnenne domáhala ochrany svojich spotrebiteľských práv a to v nadväznosti na rozhodnutie súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu (bod 5 odôvodnenia), súd tento postup vyhodnotil ako neprijateľnú podmienku spôsobujúcu hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (žalobkyne) nakoľko ..... strata bývania je jedným z najvážnejších zásahov do práva na rešpektovanie obydliá .....teda takýto postup bol neprimeraný a žalobkyňu a jej rodinu uviedol do stavu neistoty, psychického vypätia, stresu a strachu o stratu obydliá a vytvorenia možného stavu statusu bezdomovca, pričom žalovaná strana vzhľadom na sociálnu situáciu žalobkyne mala zvoliť primeraný postup tak, aby bola zachovaná ľudská dôstojnosť žalobkyne a jej rodiny bez straty obydliá, pretože v rámci únie právo na obydlie predstavuje základné právo zaručené článkom 7 Charty, ktoré musí vnútroštátny súd zohľadniť pri vykonávaní Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, tento stav bol a je stranám sporu známy a uspokojovanie pohľadávky (ktorú súd prvej inštancie pôvodne 5C/393/2013 vyhodnotil) bolo možné dosiahnuť aj bez zásahu na základne právo žalobkyne na obydlie, inak strany resp. žalovaná strana v danom prípade mohla, prípadne nemusela zvoliť ďalší spôsob uspokojenia svojej pohľadávky (nakoľko klientov pri poskytovaní úverov posudzuje s odbornou starostlivosťou) pričom jej argumentáciu ohľadom výkonu záložného práva (bod 6 odôvodnenia) súd prvej inštancie zobral na

zreteľ, avšak strany sporu nesmú opomínať, že v rámci Únie, žalobkyňa ako spotrebiteľ požíva ochranu (aj obydlia) a žalovaná strana mala tomu prispôsobiť svoje konanie (naviac v pôvodnom konaní žalovaná sa nebránila uspokojeniu pohľadávky na čo bolo v pôvodnom konaní 5C/393/2013 poukázané), preto dôvody odkazu na ustanovenia (§ 151j) Občianskeho zákonníka o výkone záložného práva súd prvej inštancie v tomto konaní nespochybňuje, prijíma tento stav, iba pripomína, že pôvodné záväzkové vzťahy boli žalovanou stranou posúdené s odbornou starostlivosťou, bol poskytnutý spotrebiteľský úver, preto žalovaná ako banka mala tomu prispôsobiť uspokojenie pohľadávky primeraným spôsobom, nakoľko v tomto smere nie je možné opomínať ani ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, citovanú smernicu (Rady EHS), pretože výkonom záložného práva/stratou obydlia na strane žalobkyne nastáva inštitút bezdomovca, tento stav z pohľadu spotrebiteľského úveru mohla sama vyhodnotiť žalovaná strana, nie až na návrh žalobkyne, teda rozhodnutie súdu (5C393/2013), nakoľko týmto rozhodnutím na strane žalobkyne je naplnený postup uplatnenia práva podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. <<https://www.slovlex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1990/372/>> o priestupkoch v znení neskorších predpisov - proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Žalobkyňa v konaní 5C/393/2013 v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu (bod 5 odôvodnenia) preukázala porušenie práva v neprimeranosti postupu žalovanej strany, výsledkom ktorého malo byť výkon záložného práva v dražobnom konaní, čo je neprimerané z pohľadu spotrebiteľskej zmluvy, neprijateľne výkonu záložného práva s prihliadnutím na spotrebiteľskú zmluvu (výšku úveru, splátkový kalendár a sumu, ktorú na úrokoch žalobkyňa zaplatí), pričom bez povšimnutia nemôže zostať skutočnosť, že žalovaná strana ako banka (v poskytovaní finančných produktov - úverov) predstavuje silnejší subjekt strany, no aj napriek tomu musí zohľadňovať ochranu spotrebiteľov (slabší subjekt strany) vôbec, pretože účelom poskytovania spotrebiteľských úverov nie je vytvárať stav strachu o stratu obydlia (a následne status bezdomovca), ale vytvárania podmienok na poskytovanie úverov primeraným spôsobom a ku spokojnosti každej strany (veriteľa a dlžníka), pričom výkon záložného práva titulom zmluvy vždy zostáva zachovaný, čo zodpovedá tomuto stavu a tvorí poslednú podmienku uspokojenia, nakoľko ako už bolo uvedené žalovaná strana pri poskytovaní úverov tvorí silnejšiu stránku, úvery má poskytovať s odbornou starostlivosťou a tomu prispôbovať podmienky splácania, nie vytvárať z každého kto sa dostane do nepriaznivej sociálnej situácie/do

-6-

8Csp/125/2017

stavu psychického zaťaženia, neistoty a strachu straty o bydlie status bezdomovca, teda súd prvej inštancie v tomto konaní (ani v konaní 5C/393/2013 v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu) záložné právo žalovanej strany nespochybnil iba dopĺňa, že aj dlžník ako spotrebiteľ má garantované práva spôsobom a za podmienok stanovených zákonom, vrátane právnych následkov z ich porušenia, preto žalobnému návrhu na primerané finančné zadosťučinenie vyhovel a sumu 500,00 eur považuje za primeranú, nakoľko žalobkyňa ako spotrebiteľ sa ochrany svojho práva musela domáhať v súdnom konaní (5C/393/2013 v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu). Ako už bolo uvedené súd zobral zreteľ na argumentáciu žalovanej strany a podmienky zmluvy vrátane záložného práva k tomu zároveň poukazuje na ustanovenia § 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa - predávajúci nesmie upierať práva podľa § 3. Žalobkyňa ako spotrebiteľ si uplatnila satisfakciu za porušenie spotrebiteľských práv, nakoľko svoje práva musel brániť v súdnom konaní podaním predmetnej žaloby. Primerané finančné zadosťučinenie ma mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy, taktiež ma mať aj funkciu relutárnu, ďalej žalobca je spotrebiteľom, ktorý úspešne uplatnil porušenie svojho práva na súde a bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy a finančné zadosťučinenie požadovala v rozsahu 500,00 eur, ktoré súd z pohľadu porušenia práva považuje za primerané, nakoľko sú splnené podmienky na finančné zadosťučinenie, preto vzhľadom na uplatnenú sumu túto považuje za primeranú, nakoľko vo veci existuje rozhodnutie, ktoré vyslovilo porušenie práva spôsobom a z dôvodov ako je vyššie uvedené.

11) Predmet sporu má spotrebiteľský charakter, preto pri uplatnenom nároku na primerané finančné zadosťučinenie v zmysle citovaného ustanovenia postačuje samotná hrozba ujmy. Nárok žalobkyne považuje za dôvodný a v tejto intencii rozhodol pretože konanie vedené pred tunajším súdom v spojení s rozhodnutím krajského súdu (bod 5 odôvodnenia), predstavuje nárok primeraného finančného zadosťučinenia titulom uplatňovaného práva z už citovaného rozhodnutia tunajšieho súdu v spojení s rozhodnutím krajského súdu, pretože bolo porušené právo žalobkyne ako spotrebiteľa (stav strachu o stratu obydli a následne status bezdomovca) a toto bolo spôsobilé privodiť jej ujmu (psychická záťaž - stav neistoty, strachu o stratu obydli a následne aj status bezdomovca), tento stav bol v konaní riadne preukázaný (bod 5 odôvodnenia), žalobca bol v konaní úspešný, pričom toto postačuje na uplatnenie nároku na primerané finančné zadosťučinenie, nakoľko ide spotrebiteľský vzťah a žalovaná strana bola povinná konať v súlade so zákonom č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, prinajmenšom v súlade s dobrými mravmi, aby takýto stav nenastal z dôvodov a spôsobom ako je vyššie uvedené, pretože podanie žalobného návrhu (5C/393/2013), ktorou sa žalobkyňa domáhala ochrany svojho práva vo vzťahu k žalovanej strane má svoju výpovednú hodnotu spĺňajúcu podmienky postupu pre toto konanie na ochranu spotrebiteľa.

12) Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, tak aby sa dodávateľ (obchodník) v danom prípade žalovaná strana nedopúšťala recidívy, zároveň aj funkciu relutárnu. Súd prvej inštancie prihliadol aj na argumentáciu žalovanej strany a túto nenechal bez povšimnutia, pričom prinajmenšom toto bolo spôsobilé privodiť žalobkyňi ujmu, tento stav bol v konaní riadne preukázaný konaním, preto súd prvej inštancie poskytol ochranu žalobkyňi ako spotrebiteľovi v nároku na primerané finančné zadosťučinenie v rozsahu 500,00 euro ohrozeného práva, teda ak primerané finančné zadosťučinenie má mať dostatočne satisfakčný účinok pre spotrebiteľa a zároveň výchovný a odstrašujúci pre dodávateľa možno prijať argumentáciu, že toto sa môže rovnať majetkovej ujme, ktorá spotrebiteľovi hrozila. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ (žalovaný) nedopúšťal recidívy. Jeho výška je primeraná uplatnenej sume 500,00 eura, zodpovedá miere porušenia povinnosti žalovaného ako veriteľa voči žalobkyňi ako dlžníkovi titulom zmluvy o úvere (v pôvodnom konaní žalobkyňa titulom stavu nepriaznivej sociálnej situácie sa nebránila plnenia zo zmluvy). Pri posudzovaní primeraného finančného zadosťučinenia súd prihliadal na všetky okolnosti veci, najmä nato, že žalobkyňa znášal stav právnej neistoty, stav strachu o stratu obydli a následne aj status bezdomovca, preto tejto poskytol ochranu, pričom aj obranu žalovanej strany zobral do úvahy, súd prvej inštancie v tomto ani v predchádzajúcich konaniach vrátane odvolacieho súdu nevyсловil podmienku, že dlžník v danom

-7-

8Csp/125/2017

prípade žalobkyňa má porušovať zmluvu, prípadne neplniť, keď je všeobecne známe, že dlžník je povinný dlh zaplatiť riadne a včas podľa dojednaných podmienok

13) Preto na základe toho v súlade s citovanou právnou kvalifikáciou bolo potrebné rozhodnúť ako je vyššie uvedené. Samotná výška finančného zadosťučinenia je primeraná a vo vzťahu k žalovanej strane má mať satisfakčnú funkciu, aby opakované nedochádzalo k takýmto prejavom zo strany žalovaného, že spotrebiteľ sa musí titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere domáhať ďalej ochrany na súde proti neprimeraným podmienkam a z toho plynúcim právnym následkom spočívajúcim v strate obydli (psychickej záťaže, neistoty, strachu o stratu obydli a z toho plynúci status bezdomovca), pričom poskytnutý úver nemá vytvárať pre priemerného spotrebiteľa stav straty obydli, neistoty, strachu o stratu obydli a následne status bezdomovca, preto finančné zadosťučinenie je primerané a má mať ako už bolo uvedené odradzujúcu funkciu na takýto postup do budúcnosti, čo v prípade žalobkyne bolo preukázané porušením práva spotrebiteľa v neprijateľnosti zmluvnej podmienky straty obydli a následkov z toho plynúcich vrátane fyzického zdravia, žalovaná strana si zrejme nedostatočne uvedomuje relevanciu ochrany spotrebiteľa, pričom je všeobecne známe, že ak spotrebiteľ pristúpi k uzavretiu úverovej zmluvy z dôvodov finančných konanie veriteľa vo všeobecnosti nemá odporovať zákonu ani dobrým mravom, preto cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi. Zákon nevyžaduje pre vznik tohto práva aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma, postačuje ak k tomu porušeniu práva a povinnosti dôjde, preto vo veci bolo potrebné takto rozhodnúť.

14) Predmet sporu má spotrebiteľský charakter, preto miestna príslušnosť súdu na konania je daná ustanovením § 19 písm. d/zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok, podľa ktorého: Popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v ktorého obvode, má adresu trvalého pobytu žalobca, ktorý je spotrebiteľom, ak ide o spotrebiteľský spor alebo o konanie sporoch týkajúcich sa spotrebiteľského rozhodcovského konania. V merite veci žalobkyňa je spotrebiteľom, tento stav bol riadne preukázaný, preto prípadná námietka miestnej nepríslušnosti nemá opodstatnenie, súd na túto neprihliada z pohľadu už citovanej právnej kvalifikácie, preto vo veci konal ako miestne príslušný súd.

15) O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, preto priznal žalobkyňi náhradu trov konania v rozsahu 100 % na účet právneho zástupcu žalobkyne, o ktorých súd rozhodne osobitným/samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

16) Súd prvej inštancie zároveň žalovanému uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok z uplatneného nároku - primeraného finančného zadostučinenia na účet Okresného súdu Svidník vo výške 30,00 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Poplatkovú povinnosť uložil žalovanému nakoľko žalobkyňa ako spotrebiteľ podľa § 4 ods. 2 písm. u/ je od poplatku osobne oslobodená a poplatková povinnosť postupom podľa § 2 ods. 2 citovaného zákona prechádza na žalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Svidník, Sovietskych hrdinov 200/35, 089 01 Svidník na Krajský súd Prešov a to písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku, proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevyklučuje.

Podľa § 356 Civilného sporového poriadku, odvolanie nie je prípustné proti rozsudku: a)vydanému na základe uznania nároku alebo vzdania sa nároku okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia, b)pre zmeškania okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

Podľa § 358 Civilného sporového poriadku odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 360 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 nerozlučné spoločenstvom podľa § 77.

Podľa § 362 ods.1 Civilného sporového poriadku, odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeru, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že: a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo, h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo, d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 226 Civilného sporového poriadku právoplatnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia, ktorá spôsobuje záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia.

Podľa § 232 ods. 1 Civilného sporového poriadku vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútitelnosti zákonnými prostriedkami.